

00 ✓

CHRISTO
S.
PIÆQUE MEMORIÆ
MATRONÆ OPTIMÆ ET LAUDATISSIMÆ
EUPHROSYNÆ
è celebri
MOSE RORUM,
prosapia ortæ,
Uiri Nobilissimi & Amplissimi
Dn. CASPARIS ROSÆ,
in Trögniz & Neiden Hæreditarij, &c.
Sereniss. Electoris Saxon. à Consi-
liis & Rationibus Provincialib. publicis &c.
RELICTÆ VIDUÆ,
Quæ, cum d. 14. Octobris Anno M DC LXI. animam Salvatori suo red-
didisset, d. 24. Ejusdem Splendidissimis Exequiis elata, & sa-
lenni Carminis officio merito sue
commendata est
à
pie Dolentib.
❖ ❖ ❖
Dresdæ, Typis Seyffertiniæ.

9

CHRISTO

BRILLIANT

BRILLIANT

BRILLIANT

BRILLIANT

In placidum & beatum excessum
Matrona piissime,
Ex natalibus MOSERÆ,
& ex baptismo EUPHROSYNÆ,
ex Conjugio autem ROSIÆ
dictæ.

QUæ sub MOSE prius nata est MOSERIA, CHRISTE,
Est ROSEA in roseo Sangvine facta tuo,
Mortali æternæque ROSÆ sociata Maritis, Cant. II, vii.
Hinc ROSIA ex duplo jure vocata fuit.
Ex Mose agnitio peccati; ablutio contra
Ex Christi roseo sangvine & ore fluit.
Excipiunt avido complexu Vulnera Christi;
Quem pavidum Mosis fulgura dira fugant,
Fluminibus madefacto tuis pia Famina, Christe, est,
Fulminibus Mosis qua tremefacta fuit.
Sanguine lota tuo, dum vitam intraret; eandem
Ducit & exhalat sanguine pota tuo.
A Mose ad roseum Christi perducta cruorem,
Nunc colie æberia regna beata domus.
Dysphrosynen Adamus eam, nos qualiter omnes,
Ex merito culpa fecerat esse sua,
EUPHROSYNE sed enim rosei in baptismatis undâ
Ex merito dicta est factaque, CHRISTE, tuo.

Euphrosyne vitam sub Christi pace peregit ;
In pace hac vitam finit Euphrosyne.
Discite Mortales pariter considerare Christo ;
Discite sic Christo credere, sicq; morti.

Supremis honoribus piè
defunctæ lugens pos.

M. JOHANN. ANDREAS LUCIUS,
Sereniss. ELECTORIS SAX.
Concionator aulicus.

Si MATRONA ferens speculum memorabile sexus
Fæminei, vitâ deficiente, cadit.
Sed cadit ipsa DEO, cui vixit, mortua & illi est ;
Nunc in celesti sede locata valet.
Quid datus in luctus animus ? quid fletis AMICI ?
Non redit ; ast nobis scandere ad Astra datum est.

Ultimo honori piè in
Christo defunctæ lit.

M. DANIEL SCHNEIDER/
Eccles. Dresd. Symmysta.

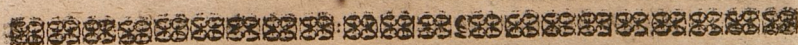

Se morimur cuncti ! sic funera mista Virorum
Et Matronarum fercula mortis habent !

Non

Non Genus aut virtus letbo spectatur ab ipso,
 Quotquot humonati, fata suprema vocant.
 Hac nec iheriaci pellunt alabastra veneni,
 nec panacea potens, herba nec ulla cavet.
 Nec Tibi Matronale Decus, Rosa florida sexus,
 Virtutum, mundi, parcere parca cupit.
 At Christo moriens morti denasceris, inde
 In caelis nunc Te Vita beata manet.
 Quid mors in Christo nobis? Est mortis imago!
 Est sopor! Est nomen, nomen inane! Nihil!
 In Christo medicina potest non poena, vocari
 Mors, mortis finis, janua lata poli.
 Iste agis felix, & mortis fercula rides,
 Quae fecit Vita jam sine fine frui.

M. Wolffg. Köhler.
 Diac. Dresd.

MOSERIA* insequitur pia fata beata MARITI,
 Tradit seq. relis † EUPHROSYNE euphrosynes.
 Nos gratamur Ei lata ista * Roseta, Roseta
 Qua praebeant caeli (gaudia laeta!) Rosas.
 † Pietatis bonos, o praemia laeta Rosarum
 Qua gratis donat, lata fidesq. capit!
 * Moseria à מוֹסֵרָה tradidit, dedit, donavit.
 † Euphrosyne h.e. latitia.
 * Allusio ad nomen B. Mariti

M. Johan. Bohemus,
 Poët. Casar. Rector.
 ELE.

ELEGIA.

Si Matronarum Virtutes Rostra merentur,
 ROMA velut rectè censuit illa vetus,
 Et PAULUS Viduas, vera pietatis alumnas,
 Dicit honorandas quolibet esse modo.
 Agre nemo feret, raptam modò morte ROSILDIN,
 Sermone efferri, carminibusq; vebi.
 Quicquid enim laudis, quicquid virtutis habere
 Fœmina seu Coniux, seu viduata potest,
 Omne id possedit: nam (stirps ut clara Parentum
 Atq; inde accepta non referantur opes.)
 Quantum à tam clara splendoris adeptæ Marito est,
 Qui ROSA non-vano nomine dictus erat?
 Huius quippe Cinis, lacrymis permixtus inemptis,
 Semper adhuc grato replet odore rogam.
 Et licet abnucriit sobolem, dulcesq; nepotes
 Coniugio huic Genitor maximus ille DEUS.
 Nubila nulla tamen thalamum infecere serenum:
 Sed fuit inter Eos Pax, Amor, atq; Fides,
 Et qui non fuerit, cum nil paratius illa,
 Nil fuerit constans, nilq; fidele magis?
 Quid? quod & orbatos Natos suscepit atendos,
 Tolleret ut vacui tædia mœsta Laris.
 Quos quò maiori complexa est semper amore,
 Prospexitq; illis, consuluitq; magis.
 Hoc magis his Obitus nunc est Illius acerbus,
 Præteriti refricans vulneris omne genus.
 Sed nec ab his tantùm desletur: plurimus Ordo,
 Illam obiisse, animo commiserante dolet,

Idg.

Idq̄, ob tam multas Virtutes, qualibus Orbem
Cernimus orbari nunc magis atq̄, magis.
Quod quando Ipsa etiam vidit, seu verius audit,
(Nam raro vidua est visa fuisse foris)
Sapius optavit discedere posse beate,
Et sese sancto consociare choro,
Annuit optatis jam Iova & fata sequentem
Promtè, cœlesti sede recepit Eam.
Castanbi cum castis Geniis Anima adspicit Agnum,
Læticia compos, qua sine fine manet.
Quid fletu hic opus est? potius gratabimur illi
Tam pulchram sortem, tamq̄, perenne Bonum.
Et Cineri requiem solenni more precati,
Dicemus: Statuâ fœmina digna fuit.
In tumultum,
EUPHROSTNE hic jaceo, falso sic dicta, priusquam
Parte mei subij nobiliore Polum.

M. BENJAMIN STOLBERGIUS
Schol. Dresd. ConRector,

EST ROSIA Euphrosyne vocata Nobilis,
Quam tingeretur fonte sacro; nec male.
Non Jupiter meliore Ei finxit luto
Præcordia; IPSE DEUS dedit Mentem bonam,
Qua sacra nôrat & profana plurima,
Sexumq̄, quod paucis datum, supergredi
Poterat suum virtute raris prædita.
Nunc Mens soluta facta corpore purior
Denm tuetur & capis mysteria

Qua

*(Qua nosse, quantum!) amat q̄ perfectē Deum.
Verbo: optimæ quod Mentis officium est. facit.*

Supremo honori
Nobiliss. Matronæ
scrib. Dresd.

M. JOHANNES SIMON.
Facult. Phil. Witteb. adjun-
ctus & Schol. Opp. ibid. Cour.

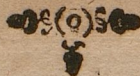

Non tunc orbis eram, cum proles posthuma, Matre
Orbarer, vitæ limina prima terens.
Namq̄ vicem Matris Matertera magna subibat
Protinus, atq̄ omni me relevabat ope.
Sed nunc, quando illam rapuit trusulentia mortis,
Orphanus heu vere sumq̄ vocorq̄ miser.
Ecquis enim curamq̄ mei, curamq̄ meorum
Tâm benè, tâmfidè tâmsapienter aget.
Ni Deus hoc, ut sunt nunc tempora, fecerit, actum est:
Atq̄ mihi exequias, cui vacat, ire licet.
Ergo age, summe Pater, dextram mox porge, Tuâq̄
Tutelâ miseros tempus in omne tege.
Tu verò è Mater (nam sic Te jure vocamus)
In Cælo rursus convenienda, Vale.
Et cum pro meritis jam mihi reddere possim,
In nostro tumulum pectore semper habe.

Inter gemitus & lachrymas
turbatissimo animo

f.

Casparus Ringenbatn.

66925

AB: 66925

ULB Halle 3
003 144 305

Sb.

R

VD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

CHRISTO
S,
PIÆQUE MEMORIÆ
MATRONÆ OPTIMÆ ET LAUDATISSIMÆ
EUPHROSYNÆ
de celebri
MOSERORUM,
profapia ortæ,
Viri Nobilissimi & Amplissimi
Dn. CASPARIS ROSÆ,
in Trögniz & Neiden Hæreditarij, &c.
Serenis. Electoris Saxon. à Consi-
liis & Rationibus Provincialib. publicis &c.
RELICTÆ VIDUÆ,
*Quæ, cum d. 14. Octobris Anno M DC LXI. animam Salvatori suo red-
didisset, d. 24. Ejusdem Splendidissimis Exequiis elata, & sa-
lenni Carminis officio merito sue
commendata est*
a
pie Dolentib.
Dresdæ, Typis Seyffertinis,

9